

jeg gøre opmærksom paa, at Høstaaret 1918—19 omfatter Sønderjylland. Der findes paa denne Tillægsbevilling et Beløb paa 6 Mill. Kr. opført til Levnedsmidler til de sønderjydske Landsdele. Nu vil det ikke være rigtigt at tage alle disse 6 Millioner med ind i Beregningen, idet de omfatter meget mere end Kornet. Der er sendt mange forskellige Ting derned. Men en Del deraf er dog gaaet til Rugbrødsprisen Nedsettelse, og hvis man vil foretage en Sammenligning retfærdigt, bør dette Beløb tages med. Ved Beregninger, jeg har ladet udføre, har det vist sig, at der falder en Udgift af 3,5 Mill. Kr. ved den Tilvækst, Landet har faaet ved den sønderjydske Befolkning.

Hvis man vil anstille en retfærdig Sammenligning, maa man derfor formindske det anførte Beløb, de 60 Millioner, med 3,5 Millioner, og vi kommer da ned paa 56½ Million. Og hvis Sammenligningen skal være retfærdig, kan man ikke se bort fra, at medens det ærede Medlem Hr. Rode i det sidste Høstaar kun betalte 30 Kr. paa Brødkornet, skønt det efter Rugprisen Højde burde have været 36 Kr., hvorved han altsaa forlods lod Landbruget betale ca. 25 Millioner til Brødkornsordningens Gennemførelse, har man ved denne Kornordning betalt fuld Erstatningspris eller ikke blot de 25 Millioner, som det ærede Medlem betalte for lidt, men ogsaa den Prisstigning, der har været fra det ene Høstaar til det andet paa Majs. Der er derfor i Høstaaret 1920—21 betalt ca. 50 Millioner mere for Brødkornet end det foregaaende Aar. Og dog er Brødrugen i Aarets 9 første Maaneder med den Tillægsbestemmelse, der blev vedtaget 31. Marts i Aar, holdt nede i samme Pris som i hele Høstaaret 1919—20. Naar man har maattet give større Tilskud end i noget tidligere Aar, er det ikke saa underligt, at der i Aar er givet 18 Millioner mere ud end det forrige Aar, idet der er ydet 59 Millioner mod 41. Man maatte yde dette for at opnaa det Resultat, der er opnaaet. Men det Beløb, som tynger paa Statens Udgiftsside, er indvundet dels ved den tidligere Frigivelse af Hvederationeringen, da Prisbevægelsen gik saa stærkt til den Side, den gik, og navnlig ved en billigere Administration af selve Kornordningens Gennemførelse.

Da vi havde Finansloven til Behandling, blev der fra Oppositionens Side talt saa meget om de fejlslagne Beregninger. Jeg tror, det var klogt, at det ærede Medlem Hr. Rode ved denne Lejlighed

lod denne gamle Traver blive inde i Stalden, jeg tror nok, den kan være udtjent. Disse Beregninger har nemlig ikke øvet den allermindste Indflydelse, ikke for en reel Øres Indflydelse paa selve Kornlovens Resultat. Da jeg fremsatte Kornloven, fremførte jeg de officielle Tal, der stod til min Raadighed, og jeg indlod mig ikke paa personligt Gætteværk vedrørende Priser og Høsten paa et Tidspunkt — nemlig i Juli, Midsommers —, hvor det ikke var muligt for nogen at agere Spaamand. Jeg kunde have valgt den samme Udvej som det ærede Medlem Hr. Rode, overhovedet ikke at beskæftige mig med den finansielle Side af Sagen, før Regningen skulde betales. Men jeg mente, det var rigtigst at fremlægge de officielle Tal, der den Gang stod til min Raadighed, idet jeg — det vil ærede Medlemmer vide, idet jeg har dokumenteret det efter Rigsdagstidenden — tog alle de Forbehold, jeg mente, der overhovedet kunde tages. Men hvad enten jeg havde opstillet helt andre Beregninger eller slet ingen Beregninger, er det klart, at disse Beregninger ikke har haft Indflydelse paa Resultatet, medmindre jeg ved dem havde overtalt Rigsdagen til at gaa med til en Kornordning, den ellers ikke vilde være gaaet med til under de daværende Forhold.

Det eneste Parti, der den Gang klart og bestemt sagde, at disse Beregninger ikke vilde holde Stik, var, saa vidt jeg ved, det radikale Parti. Nu var det et billigt Standpunkt, for enhver kunde sige, at med en saadan Usikkerhed skulde det være ejendommeligt, om de officielle Beretninger til Punkt og Prikke skulde slaa til. Men hvis man var i Tvivl om, at de kunde holde, og var bange for Statskassen, hvad vilde da have været rimeligere end at søge en Udvej til at gøre denne Kornordning billigere? Det vilde have staaet bedre til den alvorfulde Omhu, hvormed man nu omtaler Statskassens Interesser. Men det høje Ting vil vide, at alle de Ændringsforslag, der blev stillet til Kornloven, gik ud paa at skabe en dyrere Kornlov. Hvis disse Ændringer var blevet vedtaget alle sammen, hvad de ikke blev, vilde vi have faaet en dyrere Kornlov.

Nej, der er ingen Realitet i dette. Kornloven er lige dyr og billig, hvad enten disse Beregninger havde været opstillede eller ej. Men derimod er der Realitet i, hvor store de Omkostninger er, som Kornlovens Gennemførelse har givet Anledning til. Der var ingen, der vilde have Kornprisen lavere, og heller ingen, der vilde